

ຢູບ ສນຈ.ສຈກ? : ການທັບໜ້ອນຂອງຄໍານາຈບຣິຫາຮ? ໂດຍ ຮອງຄາສຕາຈາຈາຍ ດຣ.ສມບັດີ ນພຣັກ

นำเสนอด้วย : 29 พ.ค. 2565

ຢູ່ບໍລິສັດ ສະຫະລັດ ສະກວມ? : ການທັບຜົນຂອງອຳນາຈບຣີຫາຣ?

รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรักษ์

‘วิชณุ’ ณ ศธ.-กมธ.ศึกษาฯ ปมร่างพ.ร.บ.การศึกษาฯ แนะนำด้วยสร้างทำภายหลังได้ย้ำพัฒนาเรียนสำคัญกว่า (ไทยโพสต์ 5 พฤษภาคม 2565 เวลา 16:44 น.)

“ส่วนประเด็นเรื่องที่คดีกรรมการวิสามัญพิจารณาสร่างพ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติพ.ศ...
ได้พิจารณาลงมติเสียงข้างมากเห็นชอบร่างมาตรา 3 ใหยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ จำนวน 5
ฉบับ ซึ่งมีคำสั่งคสช.ที่ 19/2560 เรื่องปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น เรื่องนี้ นายวิษณุ
วงศ์ ได้ดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารจัดการภาครัฐ ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้
ระบุไว้ในกฎหมายฯ ได้โดยสะดวกและรวดเร็ว ไม่เป็นภาระต่อผู้ใช้กฎหมาย ไม่ส่อไปในทางลบต่อสังคม”

ต่อกรณีปัญหาความขัดแย้งทางความคิดในการยกเลิก”คำสั่งคสช.ที่ 19/2560
เรื่องปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ”
ที่ไม่สมควรปล่อยไว้ให้เป็นปัญหาระอัง แล้วอาจว่าจะนำไปแก้ปัญหาในภายหลัง
ทั้งที่มีเหตุผลทางวิชาการรองรับในการแก้ปัญหาอยู่แล้วนั้น

ผู้เขียนมีความเห็นทางวิชาการสนับสนุนการยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณารักษากฎหมายส่งบแห่งชาติจำนวน 5 ฉบับ ซึ่งมีคำสั่งคสช.ที่ 19/2560 เรื่องปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในมาตรา 3 ของ(ร่าง)พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ อยู่ด้วย

แต่ก่อนที่จะนำเสนอแนวคิดของนักวิชาตานำคำสั่งคสช.ที่ 19/2560 เรื่องปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นกรณีก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดมาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

#เหตุผลในการออกคำสั่งที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๖๗ ดังนี้
“จากขอเห็นว่า ที่ได้ปรากฏให้เห็นถึงสภาพปัญหาในการจัดการการศึกษาของประเทศไทยในส่วนภูมิภาคทั้งในด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านระบบบริหารจัดการ และด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบด้านภาพการศึกษาและการพัฒนาเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์และกำลังคนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนและการพัฒนาด้านการศึกษาของประเทศไทยมีประสิทธิภาพทัดเทียมนานาประเทศ”

####คำสำคัญในคำสั่งคือ”สภาพปัญหาในการจัดการการศึกษาของประเทศไทยในส่วน ภูมิภาค”

ซึ่งมีได้ระบุสภาพปัญหาได้ให้ชัดเจน มีแต่คำกล่าวอ้างแบบบอกเล่าปัญหาปากต่อปากว่า มีการทุจริตในการบริหารงานบุคคลของผู้อำนวยการเขตพื้นที่ ซึ่งเป็นปัญหาพฤติกรรมเฉพาะบุคคล แต่กลับกลายเป็นส่งผลให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารระดับภูมิภาค โดยอาศัยคำสั่ง คสช.

ประเด็นที่เป็นสาระสำคัญในคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการส่งเสริมฯ แห่งชาติ 3 ประการ คือ

1. การจัดตั้งหน่วยงานการศึกษาใหม่ระดับภาค ใน “ข้อ ๖ ให้มีศึกษาธิการภาค เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้าง ในสำนักงานศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการภาค”
2. จัดตั้งคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดชุดใหม่ เรียกโดยย่อว่า “กศจ.” ประกอบด้วย
 - (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) ศึกษาธิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ
3. การจัดตั้งหน่วยงานการศึกษาใหม่ระดับจังหวัด “ข้อ ๑๒ ให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และ ลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยุภัย ได้ทำการกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่ รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด”

สรุป ผลของคำสั่งที่ ๑๙/๒๕๖๐ คือ

1. การเกิด ๒ หน่วยงาน ระดับภาคและระดับจังหวัด (ใหม่) และคณะกรรมการ ๑ คน ระดับจังหวัด (ใหม่) ในส่วนภูมิภาค สองผลของการใช้อำนาจบริหาร (administrative power) ที่เกิดจากอำนาจใหม่ เนื่องจากอำนาจการเขตพื้นที่เดิมอีก ๒ อำนาจทำให้เกิดการทับซ้อนของการใช้อำนาจระดับภูมิภาค เป็นการกระจุกอำนาจการบริหารไว้ถึง ๓ หน่วยงาน และเป็นการกลับไปรวมอำนาจการบริหารเหมือนการบริหารรูปแบบเดิมในอดีต

2. ทำให้สายการบังคับบัญชา (chain of command) ระดับภูมิภาคยาวขึ้นกว่าเดิมที่มีเพียง ๑ ระดับชั้น คือเขตพื้นที่การศึกษาไปยังโรงเรียน ก็เพิ่มขึ้นอีก ๒ ระดับชั้น รวมเป็น ๓ ระดับชั้น ซึ่งผิดหลักการการกระจายอำนาจบริหารไปสู่โรงเรียน

ก่อนที่ผู้เขียนจะแสดงความเห็นเชิงวิชาการต่อประเด็นร้อนที่เกิดขึ้น ขอวิเคราะห์อ่อนไปทางการบริหารการศึกษาไทยในอดีต ทั้งการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังต่อไปนี้

ระยะที่ ๑ “กระทรวงศึกษาธิการ มีระบบการบริหารจัดการการศึกษา โดยกรมสามัญศึกษา (อังกฤษ : Department of General Education) เป็นส่วนราชการระดับกรม ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. ๒๔๘๑ ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาอันนัมหิดล มีหน้าที่จัดการศึกษาสามัญ” (วิกิพีเดีย) แบบรวมอำนาจการบริหารทั้งระดับประเทศศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

สรุป

1) มีหน่วยงานในส่วนกลางรวมอำนาจการบริหารการศึกษาทั้งระดับประเทศศึกษาและระดับมัธยมศึกษา คือกรมสามัญศึกษา

2) มีหน่วยงานในส่วนภูมิภาคร่วมอำนาจการบริหารการศึกษาไว้ ภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งระดับภาค จังหวัดและอำเภอ คือสำนักงานศึกษาธิการภาค ศึกษาธิการจังหวัด และศึกษาธิการอำเภอ เป็นหน่วยงานดูแลการบริหารการศึกษาในโรงเรียนทั้งระดับประเทศศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

ระยะที่ ๒ มี ”พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๑ จัดตั้งกรมสามัญศึกษาขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๒ มีหน้าที่จัดการศึกษาสามัญ” (วิกิพีเดีย)

(ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา)

มีหน่วยงานส่วนกลางรวมอำนาจคือกรมสามัญศึกษา
และหน่วยงานส่วนภูมิภาครวมอำนาจในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่นเดียวกับระยะที่ 1

ระยะที่ 3 “ป. พ.ศ. 2494” ได้มีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2494
ขึ้นอีกครั้ง ทำให้การสามัญศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการมัธยมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน
ตลอดจนการฝึกหัดครุดวัย และในปี พ.ศ. 2495 ได้มีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
ขึ้นใหม่อีกครั้ง ใหม่ “กรมวิสามัญศึกษา” ทำหน้าที่จัดการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1-5” (วิกิพีเดีย)
และ ”กรมสามัญศึกษา” ทำหน้าที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา

สรุป

1) มีการแบ่งอำนาจการบริหารในส่วนกลาง เป็น ๒ กรม โดยบริหารการศึกษาแบบแยกระดับการศึกษา
ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

2) ระดับภูมิภาค มีกู้ร่วมอำนาจไว้ในหน่วยงานดูแลการบริการจัดการการศึกษา เช่นเดียวกับระยะที่ 1
คือรวมอำนาจภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

#####โดยสรุป การบริหารการศึกษาในระยะที่ 1-3 มีการใช้อำนาจการบริหารในส่วนกลางระดับกรม
และอำนาจการบริหารส่วนภูมิภาคโดยสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ระยะที่ 4 “พ.ศ. 2509

มีพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษางบประมาณรายจ่ายประจำปีไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือการศึกษาประชาชน lokal โดยครุกร ทั้งทางด้านการบริหารงานบุคคล วิชาการและธุรการ” (ราชบูรณะ พ.ศ. 2538)
ส่วนกรมสามัญศึกษารับผิดชอบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและโรงเรียนอนุบาลที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา
ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 มีประกาศคณะกรรมการวิสามัญศึกษาเข้าด้วยกัน ให้ใช้ชื่อว่า กรมสามัญศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม
พ.ศ. 2515

สรุป

1) มีการแบ่งอำนาจการบริหารการศึกษาระดับประถมศึกษางบประมาณรายจ่ายส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา^{ไป}ให้กับการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

2) ในส่วนภูมิภาค มีการแบ่งอำนาจการบริหารโรงเรียนประถมศึกษางบประมาณรายจ่ายไปให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด

3) ส่วนระดับมัธยมศึกษาและโรงเรียนอนุบาลยังอยู่ภายใต้หน่วยงาน

ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการดูแลรับผิดชอบ

ระยะที่ 5 พ.ศ. 2523 มีการโอนการศึกษาประชาชนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

และการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

(สปช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่ระดับกรม ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

เพื่อร่วมกับการบริหารจัดการประถมศึกษาภาคบังคับระดับประถมศึกษา เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2523 (ราชบูรณะ พ.ศ. 2538)

สรุป

1) การบริหารการศึกษาในส่วนกลาง มีการแบ่งอำนาจการบริหารระดับมัธยมศึกษา ให้กับกรมสามัญศึกษา
ส่วนระดับประถมศึกษาแบ่งอำนาจให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.)

2) การบริหารส่วนภูมิภาค มีการแบ่งอำนาจให้ สำนักงานปลัดกระทรวงบริหารการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ส่วน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด
(สปจ.)และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ
(สปอ.)บริหารการศึกษาระดับประถมศึกษาภายใต้การบริหารอำนวยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.)

3)มีการกระจายอำนาจการบริหารโดยมีคณะกรรมการบริหารในรูปแบบองค์คณะบุคคล

ระยะที่ 6 ในวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 ได้มีการปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรม และยุบรวมหน่วยงานระดับกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเข้าด้วยกัน ทำให้กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) ถูกโอนกิจการไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาในระบบทั้งหมด

###สรุป

1)มีการบริหารส่วนกลางโดยบริหารแบบรวมอำนาจ มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

2)การบริหารระดับภูมิภาค มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารอำนาจ

จากเดิมที่เคยแบ่งอำนาจการบริหารให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีอำนาจบริหารโรงเรียนเอกชนและศาสนา กรรมสามัญศึกษามีอำนาจบริหารระดับมัธยมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีอำนาจบริหารระดับประถมศึกษา มีการจัดสรรงอำนาจการบริหารการศึกษาใหม่ โดยใช้พื้นที่การศึกษาเป็นหลัก เรียกว่ามีอำนาจการบริหารตามเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีทั้งสิ้น 175 เขตพื้นที่ทั่วประเทศไทย เป็นการเปลี่ยนแปลงอำนาจการบริหารจัดการศึกษาจากการแบ่งอำนาจเป็นระดับการศึกษา ในแต่ละจังหวัดเป็นพื้นที่การศึกษา โดยการแบ่งเขตจังหวัดเป็นเขตพื้นที่การศึกษา

3)ผู้บริหารการศึกษาที่แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ (1)ศึกษาธิการจังหวัด (ศชจ.) ดูแลการศึกษาเอกชน

(2)ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด (ผอ.สศจ.)ดูแลการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

(3)ผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัด (ผอ.สปจ.) ดูแลการศึกษาระดับประถมศึกษา

ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 175 คน

ผู้ที่ไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ก็ได้ตำแหน่งรองผู้อำนวยการเขตฯครบทุกคน

4)มีการกระจายอำนาจการบริหารโดยมีการบริหารในรูปแบบองค์คณะบุคคลในทุกเขตพื้นที่ ทำการบริหารเขตพื้นที่มีความคล่องตัวสูง

ระยะที่ 7 มีการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาจากเดิม เป็นเขตการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังนี้ 1)เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๑๘๓ เขตพื้นที่การศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง

การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ และ 2) มีเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจำนวน ๖๒

เขต ตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ร่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

3)รวมเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน ๒๔๕ เขตพื้นที่การศึกษา

###สรุป

1)การบริหารการศึกษามีการแบ่งอำนาจการบริหารการศึกษาเป็นระดับการศึกษาในแต่ละเขตการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ในแนวราบตามระดับการศึกษา และแบ่งพื้นที่ในแนวตั้งในแต่ละเขตพื้นที่ของแต่ละจังหวัด

2) มีการกระจายอำนาจการบริหารโดยมีการบูรหารในรูปแบบองค์คณะบุคคลในทุกเขตพื้นที่ ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทำให้การบริหารเขตพื้นที่มีความคล่องตัวสูงยิ่งขึ้น

#####โดยสรุป การบริหารการศึกษาระยะที่ 4-7 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการบริหารอำนาจดังนี้

1. การบริหารส่วนกลางมีการรวมอำนาจไว้ในหน่วยงาน

โดยการแบ่งอำนาจหน่วยงานที่บริหารต่างระดับการศึกษา คือระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา และในที่สุดรวมอำนาจการบริหารไว้ในหน่วยงานเดียว

2. การบริหารส่วนภูมิภาค แบ่งอำนาจการบริหารระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ให้ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา โดยไม่มีการใช้อำนาจทับซ้อนกัน

3. มีการกระจายอำนาจการบริหารในรูปแบบองค์คณะบุคคล

ทำให้การบริหารโรงเรียนในหน่วยงานระดับเขตพื้นที่มีความคล่องตัวสูงและมีประสิทธิภาพ

ระยะที่ 8 (การบริหารปัจจุบัน) ตามคำสั่ง คสช. ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง

การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ.2560

ทำให้การบริหารการศึกษากลับมากระจุกตัวดังเดิมในอดีต ดังที่ได้วิเคราะห์มาแล้วข้างต้น คือ

1. การเกิด 2 หน่วยงาน ระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด (ใหม่) และคณะกรรมการ 1 คณะ ระดับจังหวัด (ใหม่) ในส่วนภูมิภาค สงผลต่อการใช้อำนาจบริหาร (administrative power) ที่เกิดจากอำนาจใหม่ เนื่องจากอำนาจการบริหารที่เดิมอีก 2 อำนาจทำให้เกิดการทับซ้อนของการใช้อำนาจระดับภูมิภาค

2. ทำให้สายการบังคับบัญชา (chain of command) ระดับภูมิภาคยาวขึ้นกว่าเดิมที่มีเพียง 1 ระดับชั้น คือเขตพื้นที่การศึกษาไปยังโรงเรียน ก็เพิ่มขึ้นอีก 2 ระดับชั้น รวมเป็น 3 ระดับชั้น ซึ่งผิดหลักการการกระจายอำนาจบริหารไปสู่โรงเรียน

ข้อเสนอเชิงวิชาการ

1. สนับสนุนความเห็นเสียงข้างมากที่เห็นชอบร่างมาตรา 3

ให้ยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรัฐมนตรีความสงบแห่งชาติ จำนวน 5 ฉบับ ซึ่งมีคำสั่งคสช. ที่ 19/2560

เรื่องปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ

ที่บัญญัติกฎหมายโดยใช้อำนาจพิเศษซึ่งไม่ควรเกิดขึ้นกับกฎหมายการศึกษาหลักที่บัญญัติตามครรลองของรัฐธรรมนูญเป็นพระราชบัญญัติ โดยให้บัญญัติการกำหนดโครงสร้างการบริหารในกระทรวงศึกษาธิการ เช่นเดียวกับ

“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 32

การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงใหม่อุปกรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสถาบัน

หรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ไดแก สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา...”

2. ควรมีพระราชบัญญัติการแบ่งส่วนราชการภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โดยให้มีการกระจายอำนาจกลับไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาดังเดิม

ส่วนการบริหารงานบุคคลนั้น อาจทำได้แบบเดิมในอดีตเมื่อเมืองแห่งศึกษาธิการจังหวัด

ก็ให้อำนาจการบริหารงานบุคคลนั้นที่เดิม เลื่อนไปเป็นศึกษาธิการจังหวัด

3. ควรมีการปรับรูปแบบการบริหารการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาในรูปแบบองค์คณะบุคคล และกระจายอำนาจการบริหารให้โรงเรียนมากขึ้น โดยให้มีรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของการศึกษาในปัจจุบัน

หวังว่าว่าทุกคนจะไม่ใช่ “การซูกพืนในกองไฟ”

เพราเจตนาرمยของผู้เขียน “เป็นการซักพื้นออกจากกองไฟ”

เพื่อมีให้มีปัญหา “สมพืนในกองไฟ” ในอนาคตอีกด้อไป

ขอบคุณที่มาจากการ เฟซบุ๊ก [สมบัติ นพรักษ์](#) วันที่ 23 พฤษภาคม 2565

สมบัติ นพรักษ์

23 พฤษภาคม เวลา 08:40 น. · ๑

...

ยุบ ศธ.ศจก?: การทับซ้อนของอำนาจบริหาร?

รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ นพรักษ์

'วิษณุ' ถูก ศธ.-กมธ.ศึกษาฯ ปมร่างพ.ร.บ.การศึกษาฯ แนะนำโครงสร้างทำภายหลังได้ย้ำพัฒนาผู้เรียนสำคัญกว่า (ไทยโพสต์ 5 พฤษภาคม 2565 เวลา 16:44 น.)... ดูเพิ่มเติม

The image consists of three screenshots from a video conference. The top-left screenshot shows a woman in a military-style uniform with gold epaulettes and a name tag, sitting at a desk with a microphone. The top-right screenshot shows a man in a purple patterned shirt and glasses, also seated at a desk with a microphone. The bottom-left screenshot shows a man in a pink shirt and a face mask, gesturing while speaking. The bottom right screenshot is a close-up of a document or presentation slide with Thai text, listing various items such as 'มาตรฐาน', 'มาตรฐาน', 'มาตรฐาน', etc. The slide has a green decorative border.